

ROZKOSZNOŚĆ (1) sb f

Wszystkie o jasne.

sg G rozkoszności. ◇ [L rozkoszności. ◇ pl G rozkoszności. ◇ A rozkoszności.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. rozkosz.

1. [Przyjemność: szdrowałz Opoko dzywney/ łodkołczÿ [Maryjo] myod podayacz duffÿ/ w rołkołnołczÿ *TekstyPol* 36/144; Tho wlitko nawieczerzach mozełz mieć w baczołczÿ abo łzobie przy łgromać tich ze rołkołnołczÿ *TekstyPol* 37/128.

Szereg: »rozkoszności, wczesności«: Nad rołkołznołczÿ nad/ krolÿewłke wczefnołczÿ bog thobÿe/ ÿełt nałlołhfÿ *TekstyPol* 36/153.]

2. [To, co czeka człowieka zbawionego, szczęście wieczne:

Wyrażenie: »niebieska rozkoszność«: ÿełt/ełz bełz koncza bogv łcząłna w/nÿebÿełkÿeÿ rołkołznołczÿ *TekstyPol* 36/149.]

3. *Uroda, piękno* [czego]:

Szereg: »urodność i rozkoszność«: Widziłs ty włofy moie łliczné/ które łą iako nicij zloté/ od niewiernych a złołliwych żydow [...] będą oberwaneé. Tylé bolełci dlá vrodnołci ij rołkołnołci głowy moie mnie vczynią/ ijlé wlos z moie głowy wyrwą *OpecŻyw* [79].

Cf **ROZKOSZ**, **ROZKOSZNOĆ**